

ALBATROS'UN GÖZYAŞLARI

TEVFİK OVACIK

Gecenin bir yarısı, sahilde balıkçıların sesleri geliyordu. Ahmet'i annesi erken uyutmuştu. Dışarda bir gürültü, camlar zangırdıyor, şimşekler çakıyor, Ahmet sanki kâbus görüyordu. Bu seslere uyanan Ahmet lodos estiğini hemen fark etti. Deniz çocukları rüzgârları yakından tanır. Dün şiddetli esen poyrazla kavgasında lodos galip gelmişti. Denize bakan pencerenin dibinde uyuyan Ahmet yazın en ufak dalgaların sahile vuruş sesleri ile uyurdu. O pencereden hemen denize baktı. Yağmur geçmiş, bulutların arasından kendisini gösteren ay ışığında deniz köpürüyor, dalgalar sahili dövüyordu. Balkonun çinkosunun sesi dalganın sesine karışmış, ağaçların dalları birbirini dövüyordu.

Sahildeki dev hurma ağacı sanki yere doğru eğilerek kendisini korumaya çalışıyordu. Sandalların çekek yerinde bağrısmalar yoğunlaştı. Belli ki sandalları korumak için bütün balıkçılar sahile toplanmış sandalları kıyıya çekmeye başlamışlardı bile. Balıkçılar Küçük Ahmet'in arkadaşlarıydı. Ahmet yatağından fırladı. Sessizce kapıyı araladı, borda kapıyı da zor da olsa açtı. Borda kapı çok kalın, eski marangozların sedir ağacından yontarak yaptıkları yüz elli yıllık bir kapıydı. İki kanatlıydı. Ahmet, henüz yedi yaşındaydı ve boyu kısaydı. Kapının damağına tırmanarak anca yetiştirdi. Şimdi sahildeydi...

Çekmek yerine ulaştığında, gecenin karanlığında çocuğu yanında gören *Hasan Ali Kaptan* sen ne yapıyorsun burada Ahmet deyince, diğer kaptanlar gücü yetmese de yedi yaşında bir çocuğun yardıma gelişine hem şaşırdılar hem de sevindiler. Balıkçıların çok daha büyük çocukları evde rahat uykusunda uyuyorlardı. Balıkçılar her lodosta kayıklarını

çekmek yerlerine el yordamıyla çekerlerdi. Önce sandala bağlı halatı kıyıya uzatırlar, kıyıdağiler halattan tutarak çekmeye dâhil olurlardı. En az dört kişi sırtlarını destek yaparak sandalın ön tarafını kaldırır, iki kişi de gres yağı ile yağlanmış ağaçlardan oluşan felenkleri sandalın baş altına yerleştirir, hazır olunca içlerinden birisi komut verirdi.

Yürü ya beraber..! Komutuyla ipten asılanlar, sandalın iki yakasından tutanlar, hatta suya girip arkasından ittirenler sandalı dışarıya çıkarmaya çalışırlardı. Ovacık on bir sandalı olan küçük bir balıkçı köyüydü o zaman... Aslında birkaç yıl evveline kadar *Gülner'a* bağlı bir nahiye idi. Ulaşımı kolay olsun diye halk oylamasıyla Silifke'ye bağlanmış ismi Hacı İshaklı Köyü olmuştu. Sandalın karaya çekilmesini fırsat bilen balıkçılar aynı zamanda bakım ve ağ onarımı yaparak bu zamanı değerlendirirlerdi. Zaten çok geliri olmayan balıkçılar için bugünler zor zamanlardı.

Bu arada Ahmet'in annesi sabaha karşı Ahmet'in yatağında olmadığını fark edince telaşlanıp, komşulara sorar. O yıllarda telefon yoktu. Babası tam evden çıkacakken, çekek yerinden gelen bir balıkçı Ahmet'in gece boyunca kendileriyle olduğunu az sonra evde olacağını söyler.

Babası çok kızar ama içinden tıpkı benim gibi denizi sevecek der. Ahmet'in bu davranışı hoşuna da gider. Annesi *'hep sen buna yüz veriyorsun'* diye, babasına kızar ama kavuştuğuna şükreder. Kahve zamanı geldiğinde, Ahmet'in annesi eşinin kahvesini yapar. O günlerde köyde, günlük yaşayan balıkçılar, kahvede çayı, bakkalda alışverişi yazdırırlardı. Balıkçılar fırtına uzun sürerse

bazen birkaç ay balığa çıkamazlar, gözleriyle denize, buluta, ufka bakarak hava tahmini yaparlardı.

Bu arada sandalların da adı vardı. *Emek, Efsunkâr, Ertuğrul, Bekâr, Albatros...* Balıkçılar fırtınadan sonra, birkaç hafta karada kaldılar. Gubul Ahmet, sandallar dışardayken, “av”ların kurşununu, mantarını fanyasını onardı. Yırtılan yerleri yamadı. Ahmet’te bu zamanlarında hep balıkçıların yanında olurdu. “Av” tamiri için mekiğe ip dolar. Kahveye çay söyler, bakkaldan istedikleri olursa onu getirirdi. Balıkçılardan, *Çolak Mehmet, Hasan Ali, Mustafa Karaman, Abdi, Ece Ömer, Ali Tekin* de oradaydılar. Onlar da eski *Hacıbekir’in* dükkân yerinde av yapıyorlardı. Aralarında, “*bu sandal çekme işi artık canımıza tak etti, bu barınağı yaptırmanın bir yolunu bulalım*” diye konuşuyorlardı. Hiçbirinin cebinde metelik yoktu. Hatta balık bile yiyemez olmuşlardı.

Gubul Ahmet, “toplanalım, *Silifke’den Avukat Mustafa Ovacık’ı* da yanımıza alalım meclise gidelim, eski milletvekili *Mazhar Arıkan* da bize yardım eder. Bize söz verilen barınağı ne zaman yapacaklar öğrenelim”, diye söze başladı. Aslında bundan on yıl önce beri gelen siyasetçilerin hepsi yapacağız diye söz vermişti. O zamanlar siyasetçiler sigara paketlerine not alır, sonra paketi çöpe atınca verdikleri söz çöp olurdu. Nihayet, bu gidip gelmeler sonuç verdi. 1977 yılında, barınak yapmak için bütçeye para kondu. 1977 seçiminde vekil seçilen *Fevzi Arıcı* Gülnarlı olduğu için; barınak yatırımını Gülnar’a bağlı *Aydıncık* kasabasına aldırıldı. O zamanlar bu tip siyasi manevralar çok olurdu. Balıkçıların morali bozuldu. Hayalleri yıkıldı.

Ta ki *Hacı İshaklı Köyü, Yeşilovacık* beldesi oluncaya kadar. 1992 belediye seçimi öncesi barınağın temel, atıldı. On iki ay ekonomiyi canlı tutan balıkçılar ve köylüler barınak yapılıncaya çok sevindiler. Artık herkesin sandalını düzenli bağlayabileceği bir limanı vardı. Hatta başka deniz meraklıları da tekne almaya başladı Yeşilovacık’ın önü deniz arkası çam ormanlarıyla kaplı bir dağa dayanıyordu. Çevresindeki Torosların eteklerinde yeşil dağlar vardı. Gerçekten adı gibi yeşildi...Gök mavi, deniz mavi çevre yeşil...Her çeşit rüzgârı olan mikro klimaya sahipti... En çok sevilen rüzgârı meltem; özellikle yazın beldenin nefesiydi. Ovasında tarıma elverişli verimli toprağı vardı. Kerestecilik de yapılıyordu. Balıkçılar genelde hepsi filozof insanlardır. Köyde ufukların ötesine giden, bilinmezlerle karşılaşan maceraya en yatkın insanlar...

Ali Tekin ve Mustafa Karaman, Ahmet ve arkadaşlarının en çok muhabbet ettikleri balıkçılardı. Gençler onların hayat hikayelerini dinlerken ufuk ötesi dünyalarının hayal kapılarını ararlardı. *Ali Tekin* namı değer *Albatros* isimli sandalın sahibiydi. *Ali Tekin*, hayata dair en çok muhabbet edilen balıkçıydı. *Mustafa abi* ne kadar ilkeli duruşu, uzlaşmacı haliyle insanları etkilerse; Albatros’un sahibi *Ali Tekin’in* de o kadar stratejik ve taktik görüşleri vardı. *Ahmet, Ali Tekin’e* barınağın buraya yapılması köyün önünü kapattı derdi. Yine de yapılmış olması bir çözümdü Bir gün öğrendik ki oraya çimento fabrikası yapılacaktı. ÇED toplantısı yapıldı. ÇED toplantısında yatırım proje ve çevre danışmanları yer seçiminde gerekli hassasiyeti göstermediklerini itiraf etmelerine rağmen yatırım yapıldı. Üstelik gerçekten izin

alamamalarına rağmen sanki mevcut balıkçı barınağının ekiymiş gibi şeklen kanuna uydurularak yapıldı.

Ahmet bir kış günü çay içmek üzere *Ali Kaptanı* ziyaret etti. Hastaydı, artık balığa çıkamıyordu. Geçimini ağ tamir ederek sağlıyordu. Ahmet'i görünce çok keyiflendi. Aslında Ahmet beldeye başkan olamamıştı ama köye muhtar olmasını çok isterdi. Bir gün Ahmet'e sendeki özellikler, birikim ve deneyim düşmanımda olsa onu bile köyüme yönetici yapardım diyerek hayıflanmıştı. "*Albatros*", Ali Tekin gibiydi. Uzağı görebilen, gelecekte başımıza gelecekleri öngörebilen, bir bakış açısı vardı. Üzülüyordu. Çimento için, liman yapıldı ancak artık gürültü, toz, duman balıkçıların meskenlerini taciz etmeye başlamıştı. Limanı yönetenler mahalle yokmuş gibi hareket ediyor, yaşama hakkını hiçe sayıyorlardı. Hatta köyde işe aldıkları insanları köye karşı kalkan olarak kullanıyorlardı. Onlar da işlerini kaybetmemek için köye baskı yapıyorlar, onların kanunsuz isteklerine göz yumuyorlardı.

Ahmet, *'keşke devlet aldığı kararları iyi yönetilebilseydi. kanun koyucu halk için*

kanun yapıyor, hakkı gözeterek yapıyor, kanunu uygulayanlar şeklen kanuna uydurarak işlem yapıyorlar, bu da milletin devletin e olan güvenini sarsıyor "deyince; Ahmet'in ne demek istediğini çok iyi anlayan "*Albatros*", *Ali Tekin'in* gözlerinden yaşlar süzüldü... Ne yaparlarsa yapsınlar burayı terk etmeyelim dedi. Ruhu tıpkı *Albatros'un* kanatları gibiydi, okyanusları aşan düşünceleriyle okumamasına rağmen evrensel değerleri ifade edebilecek bir tecrübeye sahipti. Fakirliğin içinde bile, geleceği düşünen bir insandı. Ufku çok genişti. Şimdilerin kargaşasını hiç görmek istemezdi. Çarpık yapılaşma, sanayileşme ve üstüne üstlük dağlarımızdaki bütün yeşillikler de yanarak kül oldu. Ahmet hala yapabileceklerin peşinde...